

§. 29.

Za zkoušku maturitní jest na realkách, které se vydrží z veřejných fondů, zapraviti poplatek 6 zl. r. č., jenž před písemnou zkouškou složen býti má. Od školného osvobození žáci mají se též od poplatku zkoušebního sprostiti. Externisté necht zapraví trojnásobný poplatek.

Povšechný výnos zkoušebních poplatků budiž rozdělen mezi profesory, v zkoušební komisi účastněné a ředitele; poslední obdrží, pakli zároveň examiner byl, dvojnásobný podíl a každý zkoušící profesor tolik podílů, kolik oborů ve vysvědčení o sobě vyznačených zastává.

Při opakované zkoušce má se i poplatek opět zapraviti.

§. 30.

Koncem každé lhůty maturitní zkoušky mají se jmena svržených žáků od zemské školní rady všem veřejným realkám sděliti.

Přechodní ustanovení.

§. 31.

Koncem školního roku 1871/2 povolí se ještě šestitřídním realkám v Čechách, Haliči a Terstu odbývání maturitních zkoušek, při čemž však šetřiti slušno ustanovení tohoto předpisu, dokud se jich aspoň poněkud upotřebiti lze.

§. 32.

Vysoké učení technické v Praze a ve Lvově mohou i v školním roce 1872/3 rádní posluchače přijímati, kteří nemají vysvědčení maturitního, avšak přijímací zkouškou dokážou potřebnou dospělost ducha a vědeckou vzdělanost.

§. 33.

Až ku konci školního roku 1873/4 má se maturitní zkouška co do řeči, na řeč vyučovací obmeziti.

Stremayer v. p.